

produktionen nødvendigvis på et eller andet tidspunkt flytte ud af iværksættercentret og ind i egne lokaler. Det vil givetvis være lettere at opnå bankkredit til driftskapital, når projektet allerede har vist sin levedygtighed, men der vil alligevel være et stort behov for egenkapital til anskaffelse af bygninger, maskiner m.v. Kommunerne bør også have mulighed for at gå ind her, forudsat at der bliver tale om egenkapital med tilhørende andel i overskud og beslutningsret. Den kommunale medindflydelse skal sikres ved en kommunal repræsentant i bestyrelsen, mens øvrige repræsentanter, som den kommunalt ejede del af egenkapitalen berettiger til, skal vælges af de ansatte på virksomheden.

Når der er sat en grænse på 50 pct. for den kommunale andel, skyldes det nogle uheldige norske erfaringer. Her har kommunerne denne mulig-

hed, og i nogle tilfælde er der sket det, at kommunen er blevet ved med at poste penge i et projekt, der hverken var helt vellykket eller helt mislykket. Derved er uforholdsvis mange skatteydermidler blevet anvendt på nogle få projekter, der alligevel aldrig rigtig blev til noget. 50 pct.-grænsen sikrer, at kommunerne ikke kan forøge deres kapitalandel, uden at private interesser også sætter penge på højkant. Det skal være en forudsætning for kommunalt kapitalindsud, at de ansatte aflønnes efter gældende overenskomst på området.

Bestemmelsen om, at der skal være tale om nystartede virksomheder bør ikke fortolkes for snævert. Også ved større udvidelser af bestående virksomheder bør kommunerne kunne gå ind, forudsat at udvidelsen er ensbetydende med merbeskæftigelse.